

לעולה ושלמים, מביא עולה ושלמים^א כדין מותר עולה ושלמים, ולא נדבה כמותר חטאת].

ולדעת רבי זעורה – הלכה למשה מסיני היא, שמאחר שמתחילה היו המעות לכל קרבנות הנזיר [שהפרישם סתם לכל הקרבנות], ובכללם לחטאת הנזיר, **אף על פי שקנה את החטאת ראשונה**, ומעתה עמדו המעות לעולה ושלמים, **אם לאחר שקנה את העולה והשלמים נשאר מעות, נחשבים הם כמותר החטאת, והרי הם לנדבה**. [ויש ברייתא המסייעת את רבי זעורה בדבריו].

מותר לחמי נזיר

כבר נתבאר, שכל דבר הבא בנדבה, מותרו בא למה שבא עיקרו, [ובכלל זה קרבנות נזיר שהנזירות באה בנדבה].

ולפי הכלל הזה, מי שהפריש מעות להביא בהן לחמי נזיר, ולאחר שקנה בהן לחמי נזיר נותרו, היה צריך להביא מהמותר לחמי נזיר. אלא שאינו יכול.

כי להקריבם בפני עצמם בלא נזירות אי אפשר, משום שאין לחמי נזירות קרבים לבדם.

ולהביאם לנזירות אחרת גם כן אי אפשר, משום שלכל נזירות צריך להביא לחם בפני עצמו, שכך קיבל עליו עם נזירותו, ואינו יוצא בלחם שנשאר מנזירות אחרת.

ומאחר שאין אפשרות להביא לחמי נזיר נוספים במעות של מותר לחמי נזיר, **יהיו מונחים עד שירקבו**.

מותר נסכי נזיר

בני הישיבה היו סבורים, שכשם שמותר לחמי נזיר ירקב, כי אי אפשר להביא בו לחמי נזיר, כך מותר נסכי נזיר ירקבו, כי אי אפשר להביא בהם נסכי נזיר אחרים.

אולם רבי יוסה בי [ב=] רבי בון לימד, שמאחר שנסכי נזיר קדשי קדשים הם, לא ירקב המותר שלהם, אלא **יפול לנדבה**.

ואמרו, שדברי רבי יוסה, הם כדברי שמואל בתחילת הלכה ד' בענין מי שהפריש שקלו

^א לגרסת בעל קרבן העדה, מביא מהן מה שירצה, או עולה או שלמים. ולגרסת הגר"א מביא בחציים עולה ובחציים שלמים.